

s'endinsa també pels camins veïns de les comarques limítrofes del Solsonès, l'Alta Anoia, el Segre Mitjà i la Baixa Segarra i visita els seus pobles i les seves velles masies.

En el llibre s'hi relacionen un total de 132 persones, de les 300 amb qui assegura que ha parlat l'autor, que tenen una mitjana d'edat de prop de vuitanta anys.

El llibre també recull un total de 29 topònims relacionats amb els llops, que es troben a l'àrea geogràfica estudiada. Lògicament, hi apareixen també indrets com ara la font del Llop, que apareixen diverses poblacions, el mateix que passa amb la rasa dels Llops o el clot dels Llops, o amb Llobera (municipi del Solsonès que té representat el llop seu escut) o Lloberola (agregat de Biosca, on a la llinda de l'església hi ha un gravat datat l'any 1855, amb una parella de llops grossos i un llop petit), Cantallops, el pas del Llop, el serrat del Llop, la Lloperera, el salt del Llop, etc.

El resultat és també un complet treball en què es troben dades sobre la toponímia, anècdotes, episodis i costums, així com objectes relacionats amb l'antiga presència del llop, bàsicament els grans paranyes que encara conserven en algunes cases de pagès i les proteccions metàl·liques amb punxes que es posaven al coll dels gossos per evitar que fossin mossegats pel llop.

Tot plegat és un gran deversall d'anècdotes, records i petites històries d'homes i dones de les masies de la zona esmentada, que es barregen amb records aliens al llop, però que l'autor ha deixat vessar al llarg del llibre, conscient que són records presents en la memòria d'aquests homes i d'aquestes dones, però que inexorablement desapareixeran a mesura que vagin desapareixent aquestes mateixes persones, perquè escoltar els avis o els padrins —transmissors de tota una història oral— a la vora del foc a l'hivern o aprofitant la frescor d'una nit d'estiu a l'eixida, ja fa temps que no és moda.

La visió literària de Llorenç Capdevila

L'escriptor Llorenç Capdevila ha estat guardonat per la seva novel·la «**Ànima de llop**» amb el premi El Lector de l'Odissea, que atorguen un centenar de lectors d'aquesta llibreria de Vilafranca del Penedès

JORDI COMELLAS

● **Amb *Ànima de llop*, Llorenç Capdevila, nascut a Alpicat, professor d'institut a Santpedor i resident a Manresa, ha tancat la trilogia ambientada en l'edat mitjana que va iniciar l'any 2000 amb *El color del crepuscle* i que va continuar el 2002 amb *O rei o res!*.**

En la darrera novel·la, tot i que el llop no n'és el protagonista, sí que ho és en *Matallops*, un pagès de l'Empordà que va matar un llop, la *Bèstia*, li diuen en el llibre, que tenia atemorida tota la contrada i que havia mort el seu germà. Per què aquesta referència al llop?

—«El meu interès pels llops és més literari que no pas zoològic. Dins de la literatura i la filosofia, al marge del que seria la ciència, sempre ha tingut un sentit simbòlic més enllà del que representa. El fet que tradicionalment hagués estat una amenaça per a la comunitat humana, l'ha dut a representar la part fosca de l'ànima humana, la part bestial. En els contes infantils podem interpretar el paper del llop com la perversió dels que poden fer mal a la persona indefensa, com en el cas de la Caputxeta vermella. Fins i tot la figura mateixa de l'home llop seria una mica la dualitat de l'ànima humana. Per tant, m'he sumat a aquesta consideració que tots portem un llop a dins. M'interessa el llop des del punt de vista literari, més antropològic.»

—**Tan bon punt comença, però, ja maten el llop.**

—«Sí. El llop hi és físicament, però també és a l'interior del protagonista. Quan el mata, el seu enfrontament és un enfrontament de tu a tu.»

—**Al llarg de la novel·la, el protagonista es va humanitzant i pedent part de la bèstia.**

—«Sí, en principi és una bèstia que arriba a uns nivells molt degradats. De mica en mica, es va humanitzant, diria que s'amanseix, però ha fet un procés de degradació tan gran que hauria semblat inversemblant salvar-lo del tot com a persona humana.»

—**Què has volgut explicar**

En la novel·la de Llorenç Capdevila, el llop té protagonisme en tot el primer capítol. Després, un cop morta la *Bèstia*, és Jaume Bru, conegut com a *Matallops*, qui adopta la seva bestialitat. / ANDREU OLIVÉ

Tradicionalment, el llop sempre ha representat la part fosca de l'ànima humana, la part bestial.

amb tota aquesta història?

—«A mi em resultava atractiva la història d'aquest tipus de personatge que d'entrada no és positiu, com en la majoria d'històries. Em feia gràcia mirar fins on pot arribar a humanitzar-se un personatge tan depravat.»

—**Però d'aquests personatges, n'hi ha a totes les èpoques, per què el situes a l'edat mitjana i en plena guerra dels Remences?**

—«És cert que l'hauria pogut situar tranquil·lament a l'època actual, però ho vaig fer sobretot per dues raons. Una, perquè un personatge d'aquestes característiques l'havia de situar en una època plena de turbulències i, per altra banda, ja tenia al cap de completar les dues novel·les anteriors amb una tercera per fer una mica de mosaic de la baixa edat mitjana.»

—**Això vol dir que la propera**

novel·la ja no serà d'aquesta època?

—«No, això sí que t'ho puc assegurar, la baixa edat mitjana ja l'he tancada, ja he explicat tot el que volia explicar emmarcat en aquella època. La propera estarà situada en el segle XVII.»

—**Com has valorat l'atorgament d'un premi que concedeixen els lectors?**

—«Ha estat molt satisfactori, perquè és una experiència insòlita, és, precisament, el premi d'aquells a qui va destinada la novel·la. Té un valor afegit perquè amb el personatge de la novel·la tenia por que no tingués acceptació, que no arribés a crear un rebuig a la lectura, i el fet de guanyar el premi dels lectors em representa una seguretat que no tenia, perquè els lectors són els qui en definitiva, a darrera hora, valoren la novel·la, comprant-la o no comprant-la.»